

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11C/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319202167
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4319202167.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudcom JUDr. Alenou Moravčíkovou v spore žalobcu: 1./ I. O., J.. XX.XX.XXXX, G. O.. G. XX, K..Q..G. XXX, K., X./ F.. Y. O., J.. XX.XX.XXXX, G. O.. G. XX, K..Q..G. XXX, K., proti žalovanému: Z. V., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. K..Q..E. XX, X., Y..Č.. I. I. Y. I. N. P. D. G.?.?N., I. S. V., na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 10.000,- eur, a to všetko v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 10.000,- eur, a to všetko v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Žalobcovia v 1. a 2. rade m a j ú n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

IV. Súd p r i z n á v a znalcovi nárok na znalečnú odmenu v rozsahu 100%. O výške znalečného bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 05.06.2019 domáhajú nemajetkovej ujmy z titulu zásahu do práva a ochrany súkromia, ako i rodinného života pri úmrtí blízkeho rodinného príslušníka v zmysle § 11, § 13 Občianskeho zákonníka. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 20.04.2014 pod sp.zn. G.-XT/XX/XXXX, v spojitosti s rozsudkom NS SR, zo dňa 13.06.2018 pod sp. zn. XTo X/XXXX a rozsudkom NS SR, zo dňa 10.12.2018 pod sp. zn. 4To 9/2018, bol žalovaný právoplatne odsúdený na výnimočný úhrnný trest odňatia slobody na doživotie podľa § 219 ods. 2 TZ, 35 ods. 1 TZ a 29 ods. 3 TZ, v znení účinnom do dňa 30.11.2020. Z výrokovej časti horeuvedeného rozsudku (ku skutku evidovanému pod č. 7) vyplýva, že Q.. Z. V. (spolu s ďalšou v tejto trestnej veci už odsúdenou osobou - Z. P.), "dňa 20.10.1999 na G. W.. I. G., I. Č. XX:XX E.. výstrelmi najmenej 12 krát tesne za sebou zo zbrane kalibru 7,65 mm sa priamo dodieľal na usmrtení poškodeného a z miesta činu ušiel". V opise skutku tohto rozsudku je priamo súdom uvedené, že obžalovaní spáchali obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy, pričom poškodeným bol F.. V. O., J.. XX.XX.XXXX, syn žalobcov. Tento skutok spáchali na poškodenom ako členovia zločineckej skupiny tkz. "...", preto boli odsúdení aj podľa § 296 TZ, pričom žalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil ako vykonávateľ a priamy páchatel'. Obidvaja žalobcovia si včas a riadne uplatnili svoje nároky, voči pôvodne 6 obžalovaným, na úhradu nemajetkovej ujmy úmrtím blízkeho rodinného príslušníka (syna) následkom opísaného úmyselného trestného činu vraždy na objednávku (s vopred uváženou pohnútkou) a to vo výške po 50.000,- eur každý, t.j. spolu 100.000,- eur. Hore uvedeným rozsudkom- doplneným (iba vo vzťahu k žalovanému), aj

o rozsudok NS SR, sp. zn. 4To 9/2018 bolo žalobcom priznaná nemajetková ujma čiastočne, vo výške 10.000,- eur každému z o žalobcov, t.j. spolu v sume 20.000,- eur, pričom na úhradu tejto nemajetkovej ujmy boli zaviazaní 4 obžalovaní spoločne a nerozdielne. Žalobcovia boli s ostatnými nárokmi na náhradu nemajetkovej ujmy odkázaní na občianske súdne konanie. V tomto konaní, spolu s ďalšími konaniami voči ostatným obžalovaným, si žalobcovia uplatňujú rozdiel medzi pôvodne požadovanou výškou nemajetkovej ujmy riadne uplatnenej v trestnom konaní a súdom priznanej ujmy. Je zjavné, že žalovaný svojím úmyselným konaním porušil aj prirodzené právo iného človeka na naplnenie svojho života tým najzávažnejším spôsobom ireverzibilne zasiahol do práva na súkromný a rodinný život žalobcov. Poukázali na to, že v dôsledku úmyselného, obzvlášť závažného trestného činu vyhasol ľudský život, následok je nezvratný a trvalý, jedná sa o absolútnu ujmu, ktorú žalovaný svojím úmyselným konaním proti dobrým mravom spôsobil žalobcom, čím sa dopustil neoprávneného zásahu do ich osobnosti, pričom zločinu vraždy sa dopustil v spoločensky najnebezpečnejšej forme trestnej súčinnosti (ako člen zločineckej skupiny), na objednávku (závažnejší spôsob konania) a s vopred uváženou pohnútkou. Uplynul dlhý čas (temer 20 rokov) medzi spáchaním a odsúdením žalovaného, v dôsledku čoho bola dlhotrvajúca viktimizácia žalobcov, prežívajúcich v právnej neistote, stresoch, straty radosti zo života, čo sa podpísalo aj na zhoršení ich zdravotného stavu, osobitne u žalobcu 2. Žalovaný nepriznal ani pod váhou usvedčujúcich dôkazov svoju vinu a so žalobcami nijakým spôsobom nekomunikoval. Nemajetková ujma, ktorá im bola prisúdená v trestnom konaní, predstavuje doslova symbolickú a marginálnu sumu cca 3.333,- eur na jedného odsúdeného a vzhľadom k okolnostiam daného prípadu, žalobcovia nemôžu takúto náhradu považovať ani prinajmenšom za primeranú, ani spravodlivú, čoho si boli evidentne vedomé súdy konajúce v trestnej veci, keď žalobcov odkázali so zvyškom nároku na predmetné civilné konanie. Zdôraznili, že im ide výhradne iba o spravodlivé zadostučinenie. Sú presvedčení, že súd bude pri určení výšky nemajetkovej ujmy dbať o to, aby naplnila tak satisfakčnú, ako aj preventívno-sankčnú funkciu, t.j. zmierniť ujmu vzniknutú žalobcom. Peňažitá náhrada má fyzickej osobe umožniť opatriť si náhradné pôžitky, ktoré jej ujmu zmiernia, pretože stratu dieťaťa nie je možné žiadnou peňažnou sumou nahradiť, pričom potreba finančnej satisfakcie narastá v priamej úmere s mierou zavinenia pôvodcu zásahu. Účelom je aj odradiť porušovateľa od opakovania neoprávneného zásahu. Vzhľadom k okolnostiam tohto prípadu- zo strany žalovaného sa jednalo o preukázaný zlý zámer, k tomu ešte kumulovaný úmysel - vziať život inému pre vlastný majetkový prospech, navyše plánovane a koordinovane osobitnou, tkz. likvidačnou skupinou existujúcou v rámci zločineckej skupiny v utajení, ktorá sa na takéto vraždy na objednávku špecializovala, je v tomto smere možné dôjsť k záveru, že v prípade takto spoločensky a právne zvlášť odsúdeniahodného chovania, treba vyjadriť citeľným určením výšky peňažného zadostučinenia. Poukázali na závažnosť zásahu do ich práva na ochranu rodinného života, rozvíjanie vzťahu s blízkymi osobami, s nádejou na pomoc v ich starobe je determinovaná nielen ich osobnostnými, t.j. subjektívnymi, krajne negatívnymi pocitmi beznádeje a straty radosti zo života, je v ich prípade daná tiež silnou intenzitou vzťahu medzi rodičmi a zavraždeným synom za života. Zdôraznili, že ich nebohý syn bol na svojich rodičov mimoriadne citovo naviazaný, osobitne na matku, pre ktorú bol všetkým - milovaným prvorodeným synom. Syn obidvom rodičom prejavoval vďaku za to, že mu umožnili získať vysokoškolské vzdelanie, ktoré mu umožnilo sa realizovať v oblasti súkromného podnikania. Napredoval v ňom aj vďaka pomoci rodičov, ktorí ho finančne podporili a tým mu umožnili podnikanie rozbehnúť. Syn sa o rodičov pravidelne a intenzívne zaujímal, trávili spolu voľný čas a navštevovali sa. Zdôrazňoval im a uisťoval ich, že sa o nich v starobe postará. Žalobkyňa v 1. rade si jasne pamätá, že i v ten tragický deň bola spolu so synom v Bratislave a trávili spolu čas. Prežitý šok a následná dlhodobá traumatizácia, ktorú do dôsledkov nevyriešilo ani trestné konanie, veľmi negatívnym spôsobom zasiahla i do intímnej osobnostnej sféry žalobcov, ako rodičov a vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade aj nezvratným zhoršením zdravotného stavu. V priamej súvislosti s prežitým stresom, vyvolaným smrťou milovaného syna, s ktorým ako jeho otec spájal svoju budúcnosť, prirodzené potreby vlastnej užitočnosti a sebarealizácie, u neho najskôr vyvolal dve cieвне príhody a napokon bola spúšťačom Alzheimerovej choroby, ktorú mu diagnostikovali v roku 2019.

2. Okresný súd Levice riadne doručil žalobu žalovanému žalobu spolu s jej prílohami a zároveň ho v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadril. Žalovaný na výzvu reagoval tak, že vrátil vo fotokópii súdom zaslané tlačivá, spolu s doručovacím listom (nakoľko je vo výkone trestu v Maďarsku, kde zakrúžkoval odpoveď d), t.j., že podáva odvolanie, bez toho, aby sa vyjadril a poprel skutkové tvrdenia. Rovnako na predvolanie, resp. výzvu súdu, či súhlasí s konaním v jeho neprítomnosti žalovaný reagoval iba zakrúžkovaním odpovede a) a d) doručovacieho listu, teda, opäť podal odvolanie voči predvolaniu a súhlasil s konaním bez jeho prítomnosti, bez toho, aby sa inak vyjadril a poprel skutkové

tvrdenia, z čoho vyplýva, že žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprel.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v A) neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu sa pridrižiava podaného odporu.....

4. Súd sa oboznámil so žalobou, rodným listom V. O., oznámením o úmrtí, rozhodnutiami súdov v trestnej veci, konkrétne: rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/32/2014 zo dňa 30. 03. 2016, uznesením NS SR sp. zn. 4 To 6/2016 zo dňa 06.02.2017, rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/32/2014 zo dňa 20. 04. 2017, uznesením NS SR sp. zn. 4 To 2/2017 zo dňa 07.07.2017, rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/32/2014 zo dňa 30. 11. 2017, rozsudkom NS SR sp. zn. 4 To 1/2018 zo dňa 13.06.2018, uznesením NS SR sp. zn. 4 To 1/2018 zo dňa 12.06.2018, uznesením NS SR sp. zn. 4 To 9/2018 zo dňa 10.12.2018, odvolaním žalobcov voči rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo dňa 30.11.2017, a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Žaloba podľa jej obsahu a petitu žaloby, je kumuláciou dvoch samostatných procesných nárokov, práva na ochranu osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka, t.j žaloby na určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. d) CSP) a práva na nemajetkovú ujmu vyjadrenú v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. žaloby na splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP).

6. Z rozhodnutí v trestnom konaní, konkrétne z rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/32/2014 zo dňa 30. 11. 2017, v spojení s Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 To 9/2018 zo dňa 10.12.2018 súd uznal žalovaného v skutku č. 7 vinného, že spoločným konaním s ďalšou osobou úmyselne usmrtil iného, spáchal taký čin opätovne a v úmysle získať majetkový prospech, čím spáchal trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods.2 písm. c), h) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., v znení zákona č. 183/1999 Z. z. z dôvodu usmrtenia poškodeného V. O., ktorý bol dňa 20.10.1999 usmrtený zastrelením. Za uvedené ho súd odsúdil podľa §219 ods. 2 TZ, § 35 ods. 1 TZ a § 29 ods.3 TZ č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30.11.2000 na výnimočný úhrnný trest odňatia slobody na doživotie. Podľa § 51 ods. 1 TZ mu súd uložil trest prepadnutia majetku a podľa § 39a ods. 2 písm. c) TZ ho súd zaradil do III. nápravno-výchovnej skupiny. Žalobcom trestný súd priznal podľa § 287 ods. 1 TP spoločne a nerozdielne voči obžalovaným V. X., Z. V., F. U. M. S. G. nemajetkovú ujmu po 10.000,- eur každému. So zvyškom nároku na náhradu škody ich podľa § 288 ods. 2 TP odkázal na civilný proces. Toto rozhodnutie voči žalovanému nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.12.2018. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že nemožno mať žiadne pochybnosti o vine Z. V., pretože jeho vina je preukázaná tak výpoveďami tzv. korunných svedkov a aj celým súborom ďalších dôkazov, ktoré bez akýchkoľvek pochybností dovoľujú vysloviť záver o vine. Na margo obhajoby Z. V., vo všeobecnosti možno povedať, že táto je založená viac menej na všeobecnom popieraní celej trestnej činnosti. Najvyšší súd sa stotožnil aj s uložením výnimočného trestu odňatia slobody na doživotie so zaradením na jeho výkon do najprísnejšieho režimu výkonu trestu, nakoľko prvostupňový súd podľa neho správne prihliadal na skutočnosť, že žalovaný sa podieľal na skutkoch - úmyselných trestných činoch s následkom smrti. Patril pritom k tzv. likvidačnej skupine v zločineckej skupine a V. X. mu natoľko dôveroval, že bol poverený n vykonávanie v podstate tých najzávažnejších trestných činov.

7. Z rodného listu V. O. vyplýva, že žalobcovia v 1.rade a v 2. rade sú jeho rodičia. Z oznámenia o úmrtí vyplýva, že F. V. O., J..XX.XX.XXXX, L. XX.XX.XXXX.

8. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ"), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

9. Podľa § 13 ods. 1,2,3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov

a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

10. Podľa § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

11. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

12. Podľa hlavy I, článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 04.11.1950, ktorý Československá federatívna republika ratifikovala 19.03.1992 a pre Slovenskú republiku sa stal záväzný 01.01.1993, každý má právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, obydlika a korešpondencie.

13. Podľa čl. 15 ods. 1, 2 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR"), každý má právo na život. Ľudský život je hodný ochrany už pred narodením. (2) Nikto nesmie byť pozbavený života.

14. Podľa § 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

15. Podľa § 219 ods. 1,2 písm. c) a h) zákona č. 140/1961 Zb., účinného do 30.1.2000, kto iného úmyselne usmrtí, potresce sa odňatím slobody na desať až pätnásť rokov. (2) Odňatím slobody na dvanásť až pätnásť rokov alebo výnimočným trestom sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1: c) opätovne, h) v úmysle získať majetkový prospech alebo v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin alebo z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky.

16. Podľa § 287 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok (ďalej len "TP"), ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

17. Podľa § 288 ods. 2 TP, na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

18. Podľa § 193 veta tretia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

19. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

20. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

21. V prejednávanej veci súd vychádzal z § 11 Občianskeho zákonníka, ktorý priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Súčasťou práva na ochranu osobnosti je i právo na súkromie a rodinný život, ktoré v sebe zahrňuje tiež právo fyzickej osoby na spoluzitie s ďalšími osobami, konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva. Je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie, ktoré má v zákone

uvedené znaky. Týmito znakmi sú predovšetkým neoprávnenosť zásahu a jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na chránené osobnostné práva fyzickej osoby. Medzi neoprávneným zásahom a poškodením (ohrozením) niektorého z osobnostných práv musí byť vzťah príčinnej súvislosti. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadostučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami, a konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny.

22. Je nesporné, že k zásahu do osobnostných práv žalobcov ako aktívne legitimovanej strany sporu došlo v dôsledku spáchania úmyselného trestného činu vraždy ich syna, kde jedným z páchatel'ov bol žalovaný. Voči páchatel'om tohto trestného činu sa viedlo trestné konanie Špecializovaným trestným súdom Pezinok, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3T 32/2014. Žalobcovia v 1. a 2. rade si ako poškodení podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku uplatnili v trestnom konaní nárok na náhradu morálnej škody vo forme nemajetkovej ujmy každý v sume 50.000 € na rovnakom skutkovom základe, ako v predmetnom konaní, proti všetkým obžalovaným zo spáchania skutku (spôsobenej smrťou ich syna).

23. V zmysle rozsudkov bolo ustálené, že V. O. bol O. XX.XX.XXXX Q. XX,XX E. I. G. J. G. W. K. O. Č.. XX zavraždený, pričom bolo na neho celkovo 19 krát vystrelené z dvoch strelných zbraní, pričom jedným zo strelcov bol žalovaný a súd mal preukázané, že žalovaný úmyselne usmrtil iného, takýto čin spáchal opakovane a v úmysle získať majetkový prospech. Znalec prof. PhDr. Anton Heretik CSc., znalec z odboru psychológia vo svojom znaleckom posudku uviedol, že žalovaný má pamäťové schopnosti na úrovni vysokého nadpriemeru. V sociálnom kontakte je extrovertovaný, agresivita nie je jeho osobnosťou cudzia. Obžalovaný sa odmietol vyjadriť k jednotlivým trestným činom kladeným mu za vinu, relativizoval však spoločenskú nebezpečnosť týchto činov tvrdeniami, že v deväťdesiatych rokoch prebieha vojna medzi jednotlivými skupinami organizovaného zločinu a vo vojne vojaci zabíjajú, aby sami neboli zabití. Zároveň uviedol, že prognóza jeho resocializácie je nepriaznivá.

24. V príčinnej súvislosti s konaním žalovaného ako jedného zo spolupáchatel'ov došlo k úmyselnému usmrtieniu syna žalobcov a to pre majetkový prospech, čím došlo k neoprávnenému zásahu do ich osobnostných práv, a to rodinného života, ktorý zahŕňa v sebe právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľuďmi (okrem iných aj členmi rodiny). Prírodnou súčasťou života je aj smrť človeka, pričom akceptovateľná je prirodzená smrť. Avšak zavinená (nečakaná) smrť blízkej osoby, predstavuje pre úzky a pevný rodinný vzťah, rodinné väzby tak vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvoj osobnosti pozostalého, že môže byť kvalifikovaná ako ujma. Smrť fyzickej osoby v dôsledku zavineného protiprávneho konania so sebou prináša následok, ktorý nie je možné odstrániť a ani nijako ho napraviť. Takáto nečakaná udalosť potom so sebou prináša nereparovateľnú citovú ujmu, ktorá preukázateľne nastala aj u žalobcov. Z vykonaného dokazovania je preukázaná dôvodnosť uplatneného nároku, keďže syn žalobcov zomrel práve v dôsledku úmyselnej vraždy, ktorej vykonávateľom bol žalovaný, a to úmyselným zavineným konaním žalovaného a dokonca pre majetkový prospech, z ktorého dôvodu žalobcom vznikol nárok na nemajetkovú ujmu - ako určitého odškodnenia. Žalobcovia si nemajetkovú ujmu uplatnili už v trestnom konaní, každý vo výške 50.000,-eur, pričom im bola priznaná spoločne a nerozdielne voči všetkým obžalovaným z tohto skutku - Q.. V. X., Z. V., F. U. M. S. G., po 10.000,- eur každému. So zvyškom nároku na náhradu škody ich súd odkázal na civilný proces.

25. Pokiaľ ide o určenie výšky odškodnenia za takéto konanie, súd sa pri jej určení spravoval úvahou, ako a akým spôsobom je možné vôbec peniazmi oceniť ľudský život človeka, osobitne ak ide o život milovaného syna. Súd má zato, že hodnota blízkeho (milovaného) človeka je nevyčísliteľná a nenahraditeľná žiadnou finančnou sumou. Avšak pre dané konanie existujú určité kritéria na určenie výšky, ktorou sumou je možné aspoň zmierniť (nikdy nie zaceliť) ťažkú citovú ujmu a neoprávnený zásah do práva na ochranu poškodeného a pozostalých blízkych osôb formou právnych prostriedkov upravených v Občianskom zákonníku. Za takéto kritéria súd v danom prípade považuje intenzitu vzťahu žalobcov s nebohým; vek zomrelého a vek pozostalých; prípadne poskytnutie inej satisfakcie. Spolu s týmito kritériami súd prihliadol aj na okolnosti osoby zodpovednej, ktorými sú postoj žalovaného : jeho ľútosť, náhrada škody, ospravedlnenie; dopad udalosti do duševnej sféry pôvodcu; miera zavinenia,

resp. miera spoluzavinenia usmrtenej osoby. Súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobcovia sa s touto udalosťou doteraz nevysporiadali a je otázne, či sa do konca svojho života s ňou aj vysporiadajú. Ich syn mal ešte len nedožitých 37 rokov, t.j. bol v najlepšom veku, celý život mal ešte len pred sebou. Medzi spáchaním skutku a odsúdením žalovaného uplynul dlhší čas (takmer 20 rokov), pričom aj teraz v danej trestnej veci Najvyšší súd SR rozhoduje o mimoriadnom opravnom prostriedku jedného u odsúdených. V dôsledku toho žalobcovia nemohli mať kľud a priestor v pokoji sa so smrťou svojho syna postupne zmieriť, ale práve naopak, stále boli v právnej neistote, v stresoch, uvedená kauza bola medializovaná, nakoľko išlo o trestnú vec týkajúcu sa zločineckej skupiny (tkz. „N.“), sami boli v ohrození života, v dôsledku čoho dochádzalo k dlhotrvajúcej viktimizácii žalobcov. Podľa vyjadrení žalobcov, žalovaný s nimi nijako nekomunikoval, neprejavil ľútosť. Z trestných rozsudkov taktiež vyplýva, že ku skutku sa nepriznal, a svoje konanie neolutoval. Čo sa týka intenzity vzťahov žalobcov s nebohým synom, podľa ich vyjadrenia mali výborný vzťah. Rodičia syna podporovali, aj finančne, mali pravidelný kontakt a on sa im za to mal v pláne revanšovať v starobe. Žalobkyňa v 1. rade uviedla, že aj v deň smrti bola osobne so svojim nebohým synom. Pre každého rodiča je smrť vlastného dieťaťa určite zdrvujúca. O to náročnejšie to musí byť, ak vaše dieťa príde o život násilným, úmyselným, vopred premysleným konaním niekoho iného. Žalovaného v 2. rade uvedená udalosť zasiahla natoľko, že mal dve cieвне mozgové príhody. Aj keď žalovaný konal v spolupáchateľstve s ďalšími 5. spolupáchateľmi, práve žalovaný bol jedným z dvoch priamych vykonávateľov vraždy a na rozdiel od ostatných spoluobžalovaných, resp. už odsúdených, svoju vinu aj napriek dôkazom po celú dobu popieral a nepreukázal ani žiadnu ľútosť, pričom zločinu vraždy sa dopustil v spoločensky najnebezpečnejšej forme trestnej súčinnosti (ako člen zločineckej skupiny), na objednávku (závažnejší spôsob konania) a s vopred uváženou pohnútkou. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprel, t.j. uvedené skutočnosti nerozporoval, vyplývajú z vyjadrení žalobcov, ako aj z rozhodnutí v predmetnej trestnej veci a tak súd nepotreboval doplniť dokazovanie ďalšími dôkazmi.

26. V danom prípade teda má súd zato, že žiadna z morálnych foriem zadostučinenia podľa § 13 ods. 1 OZ nemôže byť v danom prípade postačujúca, k zmierneniu môže prispieť iba náhrada v peniazoch. Avšak vzhľadom k tomu, že žalobcovom už bola priznaná nemajetková ujma v trestnom konaní, súd posudzoval aj tú skutočnosť, či je v danom prípade odôvodnený nárok na nemajetkovú ujmu vo väčšom rozsahu, ako bol už priznaný v trestnom konaní. Na základe uvedeného súd konštatuje, že nemajetková ujma vo vzťahu ku všetkým žalovaným spolu vo výške 10.000,- eur pre každého zo žalobcov, čo predstavuje voči každému obžalovanému nárok v sume cca 3.333,- eur, s ohľadom na závažnosť skutku, okolnosti za akých k nemu došlo a s ohľadom na postoj žalovaného, nemožno považovať za primeranú formu satisfakcie.

27. S prihliadnutím na to, že k usmrteniu syna žalobcov došlo úmyselným zavineným konaním, spáchaným zločineckou skupinou za účelom dosiahnutia zisku, s ohľadom na intenzitu vzťahu žalobcov ako rodičov s ich nebohým synom, s ohľadom na následky uvedeného zásahu do rodinného života žalobcov, ich citovú ujmu, ako aj postoj žalovaného a skutočnosť, že žalovaný bol priamym vykonávateľom vraždy, súd vyhovel žalobnému nároku v plnom rozsahu a obom žalobcom priznal nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- eur, nakoľko ju považoval za primeranú.

28. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalobcovia boli úspešní v súdnom konaní v celom rozsahu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

V Leviciach, dňa 21. júna 2022

JUDr. Alena Moravčíková
s u d c a